

[Vagn Bro.]

og fremmest Indførelsen af det uprøvede Bodssystem, og vi vil derfor være meget rede til at drøfte Lovforslaget i det Udvalg, som jeg haaber bliver nedsat.

Maa jeg hertil gøre en Bemærkning om den foreslaaede Affattelse af Paragraffens Stk. 5. Hvorledes det end skulde gaa, finder vi, at denne Bestemmelse, som ogsaa omfatter Erstatning, og som gaar ud paa, at hvor Krav hidrører fra Vold mod sagesløs Person el. lign, kan Kravet, naar Omstændighederne i øvrigt taler derfor, helt eller delvis inddrives hos den umiddelbart ansvarlige ved Tilbageholdelse i Løn i Overensstemmelse med Reglerne om Inddrivelse af familieretlige Underholdsbidrag, er en overmaade rigtig Bestemmelse. Jeg har i min egen beskedne Praksis flere Gange været ude for Tilfælde, hvor en saadan Bestemmelse vilde være i høj Grad paa sin Plads over for Personer, der er dømt for den groveste Vold. Jeg husker et Tilfælde, hvor en Mand havde slaet en anden ned, saa denne laa bevidstløs 6 Døgn. Han blev saa — man maa jo ikke kritisere de høje Domstole, men efter min Mening lidt mærkeligt — idømt en betinget Dom og saa 800 Kr. i Erstatning. Disse 800 Kr. faar den overfaldne intet som helst af, idet det jo skulde være mærkeligt, om der dalede en Lotterigevinst ned over den dømte. Men han tjener sin rundelige Løn. I et saadant Tilfælde, hvor det drejer sig om sagesløs Vold og den overfaldne 6 Dage laa bevidstløs, var det ret og rimeligt, om man havde en Bestemmelse som den foreslaaede.

Skjerbæk: Da vi havde det nu behandlede Lovforslag til Behandling i Udvalget her i Folketinget i den ordentlige Rigsdagssamling, blev der anmodet om at faa indhentet en Erklæring fra sagkyndige om Forslaget, og jeg erindrer, at der først var Tale om, at man skulde have en Erklæring fra det juridiske Fakultet, men da man var klar over, at man ikke kunde faa en saadan Erklæring paa ganske kort Tid, akkviescerede man ved at faa en Erklæring fra en enkelt juridisk Professor. Vi fik saa en Erklæring ikke fra Professoren i Strafferet, men derimod fra Professor Ussing, og det var maaske ogsaa rigtigere, da dette Forslag paa en vis Maade ikke har meget med Straffeloven at gøre og i hvert Fald gaar ud over Straffelovens Omraade.

Men den Forhandling, der siden har været ført blandt de sagkyndige om Forslaget, giver mig Anledning til at sige, at

det havde vist været rigtigt at faa en Erklæring fra Fakultetet; thi det synes, som om de Herrer Professorer er stærkt uenige om Forslaget. Nu kan man naturligvis sige et og andet om, at de lærde er altid uenige; men man kunde vel ogsaa anlægge den Betragtning, at Uenigheden netop her viser, at Tiden ikke helt er inde til at gennemføre Forslaget. Det er jo i øvrigt muligt, at den højtærede Justitsminister kan møde en Dag med andre Professorer end dem, der allerede har udtalt sig om Forslaget. Set fra et konservativt Standpunkt er man i hvert Fald af den Anskuelse, at man skal ikke kassere den Lovgivning, man har, før man er sikker paa, at man har noget, der er bedre.

Jeg synes, at det, det har knebet noget med ved Behandlingen af dette Lovforslag, er at give os rigtige haandgribelige Beviser paa, at de ret betydelige Ændringer, der er foreslaaet i Ikrafttrædelseslovens § 15, er nødvendige. Den, der bedst har givet Eksempler paa det, synes jeg er Professor Ussing i den Afhandling, han har skrevet i „Ugeskrift for Retsvæsen“, men det skal jeg komme tilbage til om lidt.

Man kunde ogsaa gøre den Bemærkning, at egentlig har disse Bestemmelser kun periferisk Forbindelse med Straffeloven, og naar man nu vil indføre saadanne nye Principper som dem, der er Tale om her, saa havde det maaske været rigtigt at lave det som en selvstændig Lov, der ikke var knyttet til Ikrafttrædelsesloven til Straffeloven. Men ganske vist maa jeg indrømme, at saaledes som Ikrafttrædelsesloven foreligger for os i den gældende Skikkelse, er der allerede andet i den end det, der vedrører Straffelovens Omraade.

Paa den anden Side maa jeg erkende, at det Forslag, der nu foreligger til Behandling, paa væsentlige Punkter er bedre end det første Forslag, vi fik forelagt. Saadan som det forelaa, var det efter min Opfattelse slet ikke til at acceptere. Der er taget Hensyn til en Række af de Anker, der er fremført, særlig af Professor Ussing, og det kan jeg kun udtale min Tak for, fordi jeg tror, at Professor Ussing har ganske særlige Forudsætninger for at bedømme dette Omraade inden for Retsvidenskaben.

Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til Stk. 2 i Lovforslagets Affattelse af § 15. Der er nemlig i Forhold til den gældende Lovgivning en betydelig Udvidelse. Medens man tidligere havde Erstatningsansvar knyttet til Handlinger, der krænkede Legeme eller Frihed eller i øvrigt bestod